

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/40/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122010180
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pavol Macháč
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2122010180.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Pavla Macháča a členov senátu JUDr. Kataríny Batisovej a JUDr. Dušana Szabó, v trestnej veci obžalovaného D. J., nar. XX. E. XXXX v Q., trvalé bydlisko R. XXX/XX, XXX XX E., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), písm. g) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného voči rozsudku Okresného súdu Trnava z 8. februára 2022, č. k. 0T/16/2022-117, na verejnom zasadnutí konanom 16. júna 2022 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného D. J. zamieta.

odôvodnenie:

- Okresný súd Trnava (ďalej len okresný súd) rozsudkom z 8. februára 2022, č. k. 0T/16/2022-117, uznal obžalovaných A. H. a D. J. za vinných zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), písm. g) Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.) formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že obžalovaní A. H. a D. J. po predchádzajúcej vzájomnej dohode dňa 24.01.2022 v presne nezistenom čase niekedy medzi 23:00 hod. až 24:00 hod. v obci S. prišli na osobnom motorovom vozidle značky BMW, evidenčné číslo HC662BY, k poľnohospodárskemu družstvu v obci S. pred vstupnú bránu, ktorá bola uzamknutá reťazou a visiacim zámkom, jeden z nich vystúpil z vozidla a karbobrúskou žltej farby, neznámej značky, prerezal visiaci zámok a otvoril bránu, autom vošli do objektu družstva a zastavili pri jednej z maštalí, kde sa nachádzali dva odstavené poľnohospodárske stroje a to traktor značky ZETOR 120, evidenčné číslo TTF097 a traktor značky ZETOR 80, evidenčné číslo TTF096, z ktorých pomocou gumenej hadičky z výpustného ventilu nádrže postupne odčerpali z oboch strojov do vopred pripravených dvoch kusov plastových bandasiiek o objeme 50 litrov a 25 litrov spolu minimálnej 75 litrov motorovej nafty, následne bandasky s naftou naložili do vozidla a z miesta odišli, pričom sa na miesto vrátili dňa 25.01.2022 v čase asi o 16:00 hod., kde boli spozorovaní poškodeným a jeho manželkou a z družstva utiekli, následne boli na základe vykonaných previerok zadržaní príslušníkmi odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ Trnava dňa 25.01.2022 v čase o 18:35 hod., čím uvedeným konaním spôsobili poškodenému S. B., trvale bytom E. XXX, škodu krádežou vo výške 107,92 eur.
- Okresný súd za to obžalovaného D. J. (ďalej len obžalovaný) odsúdil podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. s prihliadnutím na § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Tr. zák. na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Ďalej mu podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. okresný súd uložil trest prepadnutia vecí opísaných v enunciiate rozsudku s tým, že podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva štát. Súčasne podľa § 287 ods. 1 Tr. por. okresný súd oboch obžalovaných zaviazal spoločne a nerozdielne k náhrade škody poškodenému S. B. vo výške 107,92 € s tým, že podľa § 288 ods. 2 Tr. por. poškodeného so zvyškom jeho nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.
- V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd skonštatoval, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní realizoval vyhlásenie o vine, ktoré bolo súdom prijaté, preto bolo vykonané dokazovanie

len čo do výroku o treste. Následne okresný súd v odôvodnení zrekapituloval výsledky dokazovania, ktoré ohľadom tohto výroku vykonal.

4. Samotný výrok o treste okresný súd odôvodnil tak, že u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť (podľa § 36 písm. l) Tr. zák., že obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a tento úprimne oľutoval) a jednu priťažujúcu okolnosť (podľa § 37 písm. m) Tr. zák., že obžalovaný bol už v minulosti súdne trestaný). Okresný súd v odôvodnení poukázal na závery z vykonaného dokazovania, podľa ktorého bol odsúdený doposiaľ 3-krát súdne trestaný:

- prvýkrát trestným rozkazom Okresného súdu Trnava z 20. januára 2016, sp. zn. OT/14/2016, právoplatný 20. januára, pre prečin marenia úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., kde mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky do 21. januára 2018, osvedčil sa 20. novembra 2018,

zákaz činnosti riadiť motorové vozidlá na 2 roky 6 mesiacov; nariadenie výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti 20. mája 2020; vykonanie trestu 21. júna 2021; odsúdenie zahŕadené podľa § 93 ods. 1 Tr. zák. sa na páchatel'a hľadí, akoby nebol odsúdený;

- druhýkrát trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo 17. marca 2021, sp. zn. OT/54/2021, právoplatný 17. marca 2021, pre prečin marenia úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., kde mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky 6 mesiacov do 18. septembra 2023; zákaz činnosti riadiť motorové vozidlá na 3 roky;

- tretíkrát trestným rozkazom Okresného súdu Galanta z 28. októbra 2021, sp. zn. OT/264/2021, právoplatný 28. októbra 2021, pre prečin marenia úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., kde mu bol uložený peňažný trest vo výške 800 Eur, náhradný trest odňatia slobody na 12 mesiacov; zákaz činnosti riadiť motorové vozidlá na 4 roky.

5. Okresný súd ďalej v odôvodnení poukázal na to, že voči obžalovanému sa na súdoch v Slovenskej republike momentálne nevedie ďalšie trestné konanie, ale že bol v skúšanom období až 43 - krát priestupkovo postihovaný predovšetkým za priestupky na úseku cestnej premávky. Okresný súd ďalej dôvodil, že obžalovaný sa dopúšťal trestnej činnosti v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, preto je podľa názoru okresného súdu nevyhnutné uložiť mu nepodmienečný trest odňatia slobody v zmysle ust. § 49 ods. 2 Tr. zák. Okresný súd dodal, že obžalovaný bral na ľahkú váhu svoje podmienené odsúdenie, pretože už bol právoplatne odsúdený v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a to dokonca za totožnú trestnú činnosť pre prečin marenia úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., pričom aj na základe uvedeného mal súd za preukázané, že podmienený trest odňatia slobody nemá na obžalovaného prevýchovné pôsobenie a je nevyhnutné pristúpiť k ukladaniu nepodmienečného trestu odňatia slobody.

6. Okresný súd obžalovaného na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. s odôvodnením, že obžalovaný nebol v predchádzajúcich 10 rokoch vo výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody.

7. Zároveň okresný súd uložil obžalovanému trest prepadnutia vecí opísaných v enunciiate rozsudku s odôvodnením, že tieto veci patrili obžalovanému a on ich použil na spáchanie trestnej činnosti. Vlastníkom prepadnutých vecí sa stal štát.

8. Odôvodnenie výroku o náhrade škody krajský súd nerekapituloval, nakoľko tento výrok nebol odvolaním napadnutý.

9. Záverom okresný súd uviedol, že podľa jeho názoru takto uložený trest v sebe obsahuje tak požadovaný prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu), ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Tr. zák.

10. Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní a poučení o opravnom prostriedku sa prokurátor vzdal práva podať odvolanie, rovnako sa práva na podanie odvolanie vzdali aj obžalovaný A. H. a poškodený S. B.. Pokiaľ ide o obžalovaného D. J. tento voči rozsudku zaslal do zápisnice odvolanie len čo do výroku o treste, ktoré odvolanie ku dňu konania verejného zasadnutia bližšie neodôvodnil.

11. Spisový materiál bol Krajskému súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) riadne predložený na rozhodnutie o odvolaní obžalovaného 7. apríla 2022.

12. Za účelom prejednania odvolania obžalovaného nariadil krajský súd termín verejného zasadnutia na 16. júna 2022, ktorého sa zúčastnila len prokurátorka krajskej prokuratúry. Verejné zasadnutie sa vykonalo v neprítomnosti obžalovaného, nakoľko tento sa na verejné zasadnutie nedostavil napriek tomu, že mal doručenie upovedomia o termíne verejného zasadnutia vykázané fikciou doručenia na adrese, ktorú ako adresu na doručovania sám uviedol. Dokazovanie krajský súd nedopíňal, nakoľko v tomto smere žiadne návrhy neboli. V rámci konečných návrhov prokurátorka navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť v zmysle § 319 Tr. por. ako nedôvodné.

13. Podľa § 315 Trestného poriadku, o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku, odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

14. Krajský súd ako súd odvolací na podklade podaného odvolania preskúmal napadnutý rozsudok a zistil, že odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonom stanovenej lehote a proti výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Následne s poukazom na ust. § 317 ods. 1 Tr. por. krajský súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku o treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

15. Pokiaľ ide o správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo napadnutému výroku o treste, v tomto smere žiadne námietky odvolateľ nemal a chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., krajský súd vlastným prieskumom nezistil. Možno tak skonštatovať, že okresný súd vykonal dokazovanie vo vzťahu k napadnutému výroku o treste procesne správne a v rozsahu dostatočnom na spravodlivé, stavu veci a zákonu zodpovedajúce rozhodnutie.

16. Pokiaľ ide o primeranosť a zákonnosť výroku o treste, je potrebné pripomenúť, že pri úvahách o druhu a výmere trestu postupuje každý súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukladanie trestov uvedených v ust. § 34 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

17. Trest ako taký je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t. j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

18. Trest je aj jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t. j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatel'mi.

19. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie,

príčom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatela trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatela a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

20. Pri ukladaní trestu musí súd obligatórne prihliadnuť podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Zároveň pri určovaní druhu a výmery trestu musí súd v súlade s ust. § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadnuť na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

21. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá fakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a intenzita trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu.

22. Neprimerane prísne (ale, samozrejme, i neprimerane mierne) tresty pôsobia škodlivo na páchatela i spoločnosť. U verejnosti môžu neprimerané tresty vyvolať súcit s páchatelom, či ohroziť jej dôveru v spravodlivé rozhodovanie súdu, či jej dôveru v súdnu moc ako celok. U páchatela neprimerane prísne tresty vedú k zatrpknutosti, pretože takéto tresty páchatel oprávnene nemôže považovať za spravodlivé. Páchatel je súdom odsudzovaný za nespravodlivosť (bezprávie), ktorú trestným činom spáchal, a preto má právo očakávať spravodlivosť zo strany súdu. Primeranosť trestu je zároveň nevyhnutým predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatela je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatela pochopiteľne nemôže dôjsť. Spravodlivosť trestu je tak možné považovať aj za predpoklad prerastania represívneho pôsobenia trestu do pôsobenia výchovného.

23. Vychádzajúc z vyššie uvedených teoretických východísk krajský súd konštatuje, že okresný súd správne u obžalovaného preskúmal pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a správne u neho zistil jednu poľahčujúcu okolnosť, že sa k spáchaniu trestného činu priznal a jeho spáchanie úprimne oľutoval (§ 36 písm. l) Tr. zák.) a jednu priťažujúcu okolnosť, že už bol v minulosti odsúdený (§ 37 písm. m) Tr. zák.). Vyrovnaný pomer týchto okolností správne vyjadril vo výroku o treste poukazom na ust. § 38 ods. 2 Tr. zák.

24. Pokiaľ ide o druh trestu, okresný súd správne obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na skutočnosť, že obžalovaný aktuálne súdenú úmyselnú trestnú činnosť spáchal počas plynutia skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia vo veci Okresného súdu Trnava sp. zn. OT/54/2021, ktorá doba mu plynie od 18. marca 2021 do 18. septembra 2023, v ktorých prípadoch ust. § 49 ods. 2 Tr. zák. opätovné uloženie trestu odňatia slobody s podmiennečným odkladom jeho výkonu výslovne vylučuje (zákonodarca vylúčil ukladanie tzv. „podmienky na podmienku“ - pozn. súdu).

25. Ust. § 49 ods. 2 Tr. zák. tým síce nevylučuje uloženie iného alternatívneho trestu k trestu odňatia slobody (pozri R 85/2015), avšak tu rovnako správne okresný súd poukázal na ďalší dôležitý fakt brániaci takémuto postupu a síce, že obžalovaný sa počas plynutia vyššie spomínanej skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia už raz úmyselnej trestnej činnosti dopustil, konkrétne spáchal prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., za ktorý bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Galanta z 28. októbra 2021, sp. zn. OT/364/2021, právoplatným 28. októbra 2021, na alternatívny peňažný trest 800 € a trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá na 4 roky.

26. Domnievať sa za daného stavu veci, že by účel trestu sledovaný v ust. § 34 Tr. zák. u takto recidivujúcej osoby opäť splnil akýkoľvek alternatívny trest k nepodmienečnému trestu odňatia slobody je nesprávne, ba priam iluzórne. Inak vyjadrené, aj podľa názoru krajského súdu by uloženie iného ako nepodmienečného trestu u tohto obžalovaného jednoznačne nesplnilo účel trestu sledovaný ust. § 34 Tr. zák., najmä z hľadiska individuálnej prevencie a ochrany spoločnosti pred páchatelmi trestnej činnosti. Predsa ak obžalovaného od spáchania úmyselnej trestnej činnosti neodradilo ani plynutie skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia v inej jeho trestnej veci, ani jeho potrestanie alternatívnym peňažným trestom za trestný čin spáchaný počas plynutia skúšobnej doby, tak niet racionálneho dôvodu sa domnievať, že by ďalší alternatívny trest k nepodmienečnému trestu za trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia splnil svoj účel v tom smere, že by obžalovaného do budúca odradil od páchania ďalšej trestnej činnosti.

27. Pokiaľ ide o samotnú výmeru trestu, obžalovanému bolo možné uložiť podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody až na dva (2) roky. Okresným súdom uložený nepodmienečný

trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiacov je blízko dolnej hranice (3 mesiace z 24 mesiacov je 1/8) a krajský súd ho považuje za trest spravodlivý, určite nie neprimeraný závažnosti spáchanej trestnej činnosti, naopak ide o trest mierny, ktorý napriek tomu ešte stále zodpovedá potrebám generálnej, ako aj individuálnej prevencie. Takýto trest bude aj podľa názoru krajského súdu dostatočným prostriedkom na dosiahnutie účelu trestu sledovaného Trestným zákonom a súčasne aj morálne odsúdi obžalovaného spoločnosťou.

28. Čo sa týka spôsobu výkonu uloženého trestu odňatia slobody, okresný súd postupoval v súlade so zákonom, keď obžalovaného s použitím ust. § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody.

29. Pokiaľ ide o výrok o treste prepadnutia veci opísaných v enunciiate rozsudku okresného súdu, obžalovaný mu žiadne nedostatky výslovne nevytkal a krajský súd vlastným prieskumom nezistil žiadne chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Krajský súd tak uzatvára, že daný výrok zodpovedá stavu veci a zákonu.

30. S poukazom na vyššie prezentované skutočnosti a právne úvahy dospel krajský súd k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, preto ho postupom podľa § 319 Tr. por. na verejnom zasadnutí zamietol.

31. Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne (§ 163 ods. 4, § 170 ods. 6 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.